

Endelig var det i udvalgets utrykte betænkning oplyst, at der overfor udvalget havde været fremsat forslag om, at der i henhold til svangerskabshygiejnelovgivningen burde etableres en lægeundersøgelse *umiddelbart for* fødslen i tilfælde, hvor denne ikke skal foregå på sygehus eller på fødeklিনikker, der er godkendt i medfør af § 9, stk. 3, i lov nr. 153 af 31. maj 1961 om sygehusvæsenet, idet en sådan undersøgelse ville være af forebyggende værdi over for komplikationer ved fødslen.

Udvalget kunne dog ikke anbefale forslaget herom, idet det var udvalgets indtryk, at jordemoderen vil være opmærksom på eventuelle sygelige tilstande, der gør henvisning til læge påkrævet.

Ved fremsættelsen af lovforslaget i folketinget understregede *indenrigsministeren* i nogle afsluttende bemærkninger, at der „under behandlingen af det lovforslag, der ligger til grund for loven om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v., fra alle sider i dette høje ting var enighed om, at der burde gøres mest muligt for at *forhindre uønskede svangerskaber* og derigennem nedsætte antallet af aborter — legale såvel som illegale.

Det er min opfattelse, at man ved i overensstemmelse med svangerskabskommissionens og seksualoplysningsudvalgets forslag at give adgang til en gratis helbredsundersøgelse hos en læge efter enhver fødsel eller abort vil have mulighed for i betydelig grad at nedsætte antallet af uønskede svangerskaber.

I denne forbindelse må det tages i betragtning, at flertallet af aborter ikke, som man måske kunne tro, forekommer i tilfælde af graviditeter som følge af uægteskabelige forbindelser, men hos gifte kvinder, der i forvejen har flere børn. En gennemførelse af lovforslaget vil givetvis skabe gode muligheder for netop at få denne kreds af kvinder i tale, før de uønskede svangerskaber opstår.“

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse fra alle sider, men gav alligevel anledning til nogen debat, der dog ikke så meget drejede sig om lovforslagets indhold, som om spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang *ganske unge kvinder* skulle have adgang til uden samtykke fra forældrene at modtage lægelig vejledning i brugen af antikonceptionelle midler.

Lovforslaget henvises til et folketingsudvalg, af hvis betænkning fremgår, at udvalgets medlemmer på tværs af partilinjerne indtog meget forskellige standpunkter til det nævnte spørgsmål om vejledning til unge kvinder i brugen af antikonceptionelle midler. Om alle de øvrige spørgsmål, som havde været drøftet, var der derimod enighed i udvalget. I dettes betænkning anføres bl. a.:

„Udvalget har drøftet den i lovforslagets § 1, stk. 2, foreslåede bestemmelse om lægens pligt til enten selv at tilbyde svangre kvinder vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende midler eller at henvise herom til en mødrehjælpsinstitution eller til anden lægelig